

Každý z vás jistě chcete v soutěži uspět co nejlépe. K tomu je potřeba, aby její administrátor váš příspěvek přijal a nevyřadil jej z nějakých formálních důvodů nebo pro porušení anonymity a aby si ho porotci s chutí přečetli a líbil se jim.

Na začátek jedno neoficiální SOS administrátora: I letos se nad míru neobvyklou vyskytují příspěvky, které lze dohledat na internetu. Věřte, že mě samotnou mrzí, když nějaký příspěvek musím odmítnout. Proto prosím, před posláním své práce do soutěže se zamyslete, zda opravdu někdy předtím nebyla někde zveřejněna, zejména ne ve spojitosti se jménem nebo nickem autora (občas se stává, že pokud byla povídka v jiné soutěži, je její název se jménem autora zveřejněn na nějakém seznamu - tady pomůže práci přejmenovat), a to ani na jakémkoli soukromém webu, kde je třeba nutně se přihlásit, a zkontrolujte si to. Google dokáže vysledovat a v archivu uchovávat i neuvěřitelné věci, o nichž si myslíte, že jsou dávno z webu stažené a nejsou dostupné. Tak mi, prosím, takovými příspěvky zbytečně nepřidělávejte práci. Díky moc.

A tady je tradiční text článku:

Základním předpokladem je **pozorně si přečíst aktuální propozice soutěže a přizpůsobit se jim**. To platí pro každou soutěž, ne pouze pro CKČ. Různé soutěže mívají pravidla různá, navíc se mohou ročník od ročníku měnit. Nový ročník CKČ se vyhláší po Parconu (ten obvykle bývá koncem srpna nebo v září), takže její aktuální propozice lze najít na tomto webu obvykle od září či října do uzávěrky pro příjem příspěvků (zpravidla 20. listopadu). Ve specializovaných časopisech (XB-1, Pevnost) a na jiných webech mohou být z prostorových důvodů zkrácené verze, ale všude by měl být odkaz na tyto stránky s kompletními informacemi. Pokud máte zájem se CKČ zúčastnit a trefili jste se zrovna do období, kdy probíhá hodnocení nebo příprava vyhlášení výsledků dosavadního ročníku, přečtěte si alespoň článek [Statut literární soutěže "Cena Karla Čapka"](#), najdete v něm obecné zásady, rozdělení do kategorií a technické podmínky soutěže.

Co udělat pro to, aby vás neproklínal administrátor:

1. **Práce nesmí být nikde publikována, ani na internetu.**

1. Ještě než začnete cokoli tisknout, vyplňovat a posílat, ověřte si, prosím, že vaše **práce nebyla zveřejněna (ani její část nebo starší verze)**

v nějakých celostátně přístupných médiích, tedy volně prodejných časopisech a novinách, rozhlase, televizi

a nevyskytuje se ani na internetu - a to ani na vašem soukromém webu ani v žádném archivu

. Mějte na paměti, že prosté smazání nebo zneprístupnění kdysi zveřejněného příspěvku na různých literárních serverech obvykle nepomůže - text je dohledatelný v archivech, a kromě toho, práci mohl číst i nějaký porotce, který pak na to upozorní. Ta poslední možnost je sice velmi málo pravděpodobná, ale to, že někdo vypátral text, potažmo jeho autora, se v minulosti již několikrát přihodilo. Dotyčná práce pak musela být v průběhu rozjetého hodnocení pro porušení anonymity a regulí ze soutěže vyloučena, což pochopitelně znehodnotilo výsledky i samotnou poráči porotců. Proto ta důsledná administrátorská kontrola každého zasláního textu. Vězte, že člověka, který pošle do soutěže povídku, kterou mi Goolge „vyplivne“, že byla kdysi na webu, byť v nějaké starší, přesto snadno indentifikovatelné verzi, a na upozornění suverénně tvrdí, že nikde na webu není, proklínám zvláště šťavnatě.

2. Takže nejste-li si jisti, napřed se mě zeptejte.

3. Zajistěte si také, prosím, že ke zveřejnění nedojde ani do uzavření aktuálního ročníku CKČ (třeba jste poslali povídku někam do časopisu a dosud jste nedostali ani kladnou ani zamítavou odpověď). Do uzavření aktuálního ročníku rovněž nesmí být obeslána v jiné soutěži celostátního významu.

4. Občas se ptáte, zda můžete do CKČ zaslat povídku, která se účastnila jiné soutěže, kde se neumístila. Ano, možné to je, ale ujistěte se prosím, že ona soutěž opravdu nevyvěsila texty soutěžních prací na nějakém interním webu, aniž by to autoři tušili (a i když je organizátoři z webu zase stáhli, mohou ještě nějakou dobu být dostupné v archivech), a že nikde nefiguruje název povídky ve spojení se jménem nebo nickem autora. O možnosti přejmenovat příspěvek tak, aby nemohl být dáván do souvislosti se zveřejněnou informací, jsem se už zmínila.

5. A ještě malá drobnost - doporučuju, nerozepisujte se na svžch profilech, blížích a podobně příliš podrobně o tom, jaké povídky posíláte do té které soutěže, o obsahu a postavách svých děl, které chcete do soutěže poslat... I to může vést k identifikaci autora.

6. **Papírové výtisky musejí být anonymní.**

1. Nepište prosím proto do příspěvků (nikam - ani na začátek, na konec nebo do záhlaví či

zápatí stránek) své jméno, příjmení, přezdívku, pseudonym ani bydliště. Zkontrolujte si prosím své dokumenty, jestli se tam něco takového nevyskytuje a nežádoucí údaje odstříhnete nebo nějak znečitelněte.

2. Číslyte stránky.

1. Zkontrolujte, prosím, že **výtisky mají očíslované stránky**.
2. Pokud tomu tak není, dopište, prosím, čísla stránek ručně, ať to nemusím dělat já nebo moji kamarádi, kteří k nám v průběhu listopadu přijdou na návštěvu.

3. Nezapomeňte na název díla.

1. **Název díla je standardní součástí textové části**, nedávejte ho třeba pouze někde do záhlaví. Uvědomte si, že administrátor soubor dále zpracovává (a záhlaví se pochopitelně do prostého přenášení textu a do počtu znaků nezahrne) a že existují různá kapesní čtecí zařízení, která nemusejí speciální formátovací prvky sofistikovaných editorů podporovat.

2. Z tohoto důvodu **nepoužívejte členění dokumentu do oddílů a jiné vychytávky**, snažte se dokument udělat co nejjednodušší, tak aby byl použitelný nejen na vašem počítači, ale i pod jiným operačním systémem a v jiném editoru. Pokud chcete, aby každá kapitola novely začínala na nové stránce, můžete do textu ručně vložit znak konce stránky. Rovněž **nepoužívejte speciální řídicí znaky a objekty**, například dělení slov nebo vkládané iniciály.

3. Nevkládejte do textu obrázky.

1. Cena Karla Čapka je soutěž literární. Prosím, **nevklaďte proto do textu obrázky a grafiku** z důvodů čistě estetických, **ani jako obálku díla**

. Pokud je k pochopení příběhu vhodný nějaký doplňkový náčrt nebo mapa, které nemusejí být vloženy na přesně určené místo v textu, je lepší přiložit je jako samostatný soubor a do papírového výtisku jako samostatné nečíslované stránky.

2. Používejte standardní a co nejjednodušší fonty a formátování.

1. **Používejte standardní dobře čitelné fonty**, nejlepší je **Times New Roman** nebo **Arial**, těmi je vybaven prakticky každý počítač a každý systém. Nehrozí pak nebezpečí, že pro někoho bude text kvůli zmršené diakritice nečitelný. Různé obskurní fonty, jsou-li součástí uloženého souboru, zase neúměrně zvyšují jeho velikost. Nevhodný pro tisk a hlavně čtení je font Calibri, který se jeví opticky zdánlivě menší, než ve skutečnosti je. Calibri 11 je defaultní

Několik rad a doplňujících pokynů pro soutěžící o Cenu Karla Čapka

Napsal uživatel Jiřina Vorlová
Pondělí, 30 Zář 2013 00:00

font v MS Office 2007, doporučuji tento default změnit - všichni příjemci vašich dokumentů budou šťastnější.

2. **Velikost písma doporučuji 12, řádkování 1.5. Okraje minimálně 2 cm, lépe 2,5 cm.** Zejména u tlustších exemplářů je potřeba u hřbetu dostatečný prostor na vazbu.

3. Cena Karla Čapka je soutěž literární, nikoli soutěž DTP. **Tiskněte prosím a formátujte své texty pokud možno na klasickou A4 na výšku**, nerozdělujte sazbu do sloupců a na A5.

4. **Text pište (a tiskněte) černobíle** (tj. černé písmo na bílém pozadí), nepoužívejte pokud možno žádné barvy ani odstíny šedi, stínování a podobně, ani u nadpisů - to vše jednak zhoršuje čitelnost, jednak zbytečně zvyšuje velikost souborů.

5. Viz též 4.2.

6. **Každému příspěvku by měl odpovídat jeden soubor.**

1. To znamená nečleňte příspěvek do souborů podle kapitol, nerozdělujte ho na „desky“, „vnitřek“ a „obsah“ a podobně. Administrátor jednak potřebuje celistvý soubor ke kontrole rozsahu a zařazení do odpovídající kategorie, jednak jen tak je zaručeno, že při spojování souborů nedojde k nějaké změně formátování nebo číslování stran oproti tištěné verzi.

2. Rovněž nespojujte několik příspěvků do jednoho souboru.

3. **Výtisky zkontrolujte a zkompletujte, nicméně není nutné je sešít či svazovat.**

1. Před kompletací si **zkontrolujte, že každá stránka textu je čitelná**, že třeba během tisku nedošel v tiskárně toner. Zejména u novel dochází k tomuto případu poměrně často.

2. Současně prosím zkontrolujte, zda jsou **všechny papírové výtisky kompletní**, tj. obsahují všechny stránky a ve správném pořadí. Teď už jistě chápete, proč je **žádoucí, aby stránky byly očíslované**.

3. **Nesnažte se výtisky za každou cenu sešít či svazovat, nemáte-li k tomu vhodné prostředky.** U delších prací, na které nestačí sešivačka nebo kancelářská sponka a nemáte k dispozici například kroužkový rychlovazač, **stačí dát každý**

výtisk do samostatných desek nebo přehnutého papíru

. Pokud používáte sešivačku, ověřte si, že sponka na sešití dané tloušťky opravdu stačí a že její ohnuté konce na zadní straně nejsou příliš krátké a po druhém nebo třetím přečtení nezačnou odpadávat poslední listy. Pokud je sponka příliš malá, raději práci nesešivejte, postarám se o to sama (mám k dispozici masivnější sešivačku i sponky a je to daleko jednodušší než opravovat nekvalitní vazbu). Při sešívání by měly konce sponky být aspoň centimetr od okraje papíru - jinak hrozí, že se počáteční nebo koncové listy při kolování ze

svazku vytrhnou.

4. Doporučován je jednostranný tisk, nicméně i oboustranný je běžně akceptovatelný, zejména u delších prací. Samozřejmě za předpokladu, že text nebude prosvítat skrz a zhoršovat tak čitelnost.

5. Do zásilky prosím přiložte průvodku se jménem autora, ev. pseudonymem, a názvy prací.

1. Stačí i ručně (nicméně čitelně) psaná, **velikosti aspoň A5**. Vzhledem k tomu, že veškeré potřebné kontaktní údaje dostáváme prostřednictvím webového formuláře, není je třeba na průvodku znovu vypisovat. Ta nyní slouží pouze ke kontrole zásilky, že v ní nic nechybí, a případným poznámkám při zpracování příspěvků.

2. Pokud posíláte v jedné zásilce práce více autorů, přiložte, prosím, za každého samostatnou průvodku.

3. Pro účast v soutěži je nutná elektronická i papírová verze.

1. Zaslání elektronické verze neznamena, že není třeba poslat i papírové výtisky běžnou poštou nebo se dohodnout v Praze na jiném včasném způsobu předání (tedy ne až v Brně na Fénixconu - to už musejí být balíky svázané a kompletní).

2. Menší zásilky, co se vejdou do domovní schránky, posílejte raději obyčejně nedoporučeně, bebí s tím papírování a nemusím chodit pro to na poštu. Podáte-li i obyčejnou zásilku u přepážky na poště, místo abyste ji vhodili do schránky, snížíte riziko nedoručení a zkrátíte doručovací čas. Já osobně mám se svou poštou dobré zkušenosti a zásilky pro mě se neztrácejí.

3. Výjimky z posílání výtisků jsou možné po dohodě s administrátorem a týkají se zejména účastníků ze zahraničí, protože u mezinárodních zásilek je neúměrně drahé poštovné. Předpokladem je včasné zaslání souboru, u novel doporučuji alespoň 14 dní před uzávěrkou.

4. Dohoda o vytištění je též možná u velmi krátkých prací (mikropovídek).

5. Pokud jste z Prahy (nebo tam máte ve vhodnou dobu cestu), lze se domluvit na předání jiným způsobem než poštou nebo jinými doručovacími službami.

6. Vyplňte, prosím, registrační webový formulář a zkontrolujte správnost údajů.

1. Po odeslání webového formuláře byste měli dostat jeho opis emailem. **Zkontrolujte prosím správnost údajů.**

2. **K opravě chyb či hlášení změn** kontaktních údajů (nebo třeba i příjmení po sňatku) prosím **použijte stejný formulář** - vyplňte jméno, email a opravované či měněné údaje (to, co zůstává v platnosti, není třeba znovu vypisovat) a do

Poznámky napište, že se jedná o opravu či změnu údajů (případně kterých).

3. Dojde-li v průběhu aktuálního ročníku CKČ ke změně poštovní zásilčí adresy, dejte nám prosím pomocí webového formuláře vědět - na tu se totiž posílá speciální číslo zpravodaje Interkom s výsledky soutěže..

4. **Elektronická verze příspěvku:**

1. Měla by mít **ten samý vzhled stránek jako tištěná forma, včetně odpovídajících čísel stránek**. Slouží mimo jiné i k tomu, aby se daly znovu vytisknout stránky, které se při putování mezi porotci ztratí, poškodí nebo dojdou jiné úhony.

2. Pro mě je akceptovatelný **formát MS Office (doc, docx, případně rtf) a Open Office (odt)**, konec konců i prostý plain text (txt), nikoli pdf - pro jiné soutěže a administrátory to ovšem platit nemusí, takže tohle rozhodně neberte obecně.

1. **V názvech souborů raději nepoužívejte diakritiku, a pokud možno ani mezery.** Místo mezer jsou lepší podtržítka (_).

2. **E-maily, prosím, podepisujte.**

1. Uvádějte i své občanské jméno a příjmení, není-li uvedeno přímo v hlavičce mailu. Jako administrátor jsem jedinou osobou, která do vyhlášení výsledků zná autory všech prací (a proto jsem principiálně vyloučena z řad porotců), takže v tomto případě žádné porušení anonymity nehrozí. U jiných soutěží mohou být propozice jiné.

2. Nezapomeňte u mailu **vyplnit i předmět** (jinak se může nechtěně stát, že skončí v koši mezi spamy).

3. **Rozdělení do kategorií se provádí podle počtu znaků včetně mezer.**

1. **Mikropovídka** - max. 9 000 znaků

2. **Krátká povídka** - 9 001 až 30 000 znaků

3. **Povídka** - 30 001 až 90 000 znaků

4. **Novela** - 90 001 až 450 000 znaků

5. **To ovšem neznamená, že s mezerami a jinými oddělovači budete zacházet, jak se vám zlíbí!**

Dávejte mezery tam, kam podle pravopisu a typografie patří, tedy zejména mezi jednotlivé věty po interpunkčních znacích, za koncové uvozovky (nikoli před ně), před počáteční uvozovky (nikoli za ně), z obou stran pomlček používaných ve funkci čárky ve větě a podobně.

6. **Mezery rozhodně nepatří na začátek odstavce** (odsazení prvního řádku se dělá formátováním pomocí stylů, nikoli mezerami) ani na jeho konec za poslední znak. Je rovněž dobré zkontrolovat si, zda se v textu nevyskytují dvojité mezery.

7. **Nesnažte se** snížit počet znaků a dosáhnout tak zařazení do kratší kategorie tím, že budete **vynechávat „grafické“ oddělovače mezi dějovými liniemi**, které byste jinak použili. Celý řádek hvězdiček není opticky moc hezký, ale jedna nebo tři vycentrované hvězdičky pro tento účel bohatě postačí.

8. **Pošlete svůj příspěvek včas.**

1. Dostane-li ho administrátor na poslední chvíli a zjistí-li nějaký formální nedostatek, nebude mít čas na jeho odstranění a bude muset k lítosti své i vaší příspěvek ze soutěže vyřadit.

2. Pokud vidíte, že nestíháte, domluvte se mailem, zda lze počkat. Zpravidla první pátek v prosinci se odvázejí zkompletované balíky na Fénixcon, aby se předaly porotcům.

3. **Administrátor není váš nepřítel.**

1. Naopak vám rád poradí a zodpoví případné dotazy na mailu AQUILA@ALTAR.CZ (pokud z nějakého důvodu nefunguje, zkuste AQL@SEZNAM.CZ

). Musí však dbát na dodržování regulí Ceny Karla Čapka.

2. Jak už bylo řečeno, ako jediný zná autory jednotlivých příspěvků, proto nemůže být porotcem a ovlivnit výsledky soutěže, takže úplatky i hrozby fyzickým násilím jsou zbytečné :-)

Co udělat pro to, aby vás měli rádi porotci:

1. **Výtisky musejí být čitelné.**

1. Jednotlivé výtisky tiskněte **dostatečnou velikostí písma a kvalitním tonerem** (nebo páskou, pokud ji ještě někdo používá).

2. **Velikost písma je doporučována 12, řádkování 1,5.** Příspěvky tištěné písmem menší velikosti než 10 by porotci administrátorovi omlátili o hlavu, ten proto takové práce do Ceny Karla Čapka vůbec nepřijme. Na to se má moc rád, není žádný sebevrah a ví, že proti drtivé přesile porotců by neuspěl.

3. Doporučován je jednostranný tisk, nicméně i oboustranný je běžně akceptovatelný, zejména u delších prací. Samozřejmě za předpokladu, že text nebude prosvítat skrz a zhoršovat tak čitelnost.

4. **Používejte standardní a dobře čitelné fonty.**

1. Při tisku pokud možno používejte **proporcionální písmo**, například font **Times New Roman** nebo **Arial**

. Neproporcionální písmo (například Courier) je mnohem hůře čitelné.

2. Také některé fonty jsou hůře čitelné, protože mají tenčí linii nebo opticky menší velikost - proto je například naprosto nevhodný Calibri 11.

3. **Nesnažte se formátovat text na normostrany.**

1. Normostrana je historický útvar z dob mechanických psacích strojů, sloužící toliko k určování délky textu. Vzhledem k nejasnostem při určování počtu NS je v CKČ rozsah kategorií udáván v počtu znaků (včetně mezer). Blíže o NS

2. **Rozložte text na celou A4, okraje** jsou doporučovány **minimálně 2, lépe 2,5 cm**, zejména na hřbetě delších prací je dostatečný okraj nutný.

3. O NS blíže v závěrečném bodu zajímavostí [Co je to tisková normostrana?](#)

4. **Tiskněte a formátujte svůj text na standardní A4, pokud možno na výšku.**

1. Poroci pak nebudou museli při odebírání z hromady příspěvek nějak natáčet, zjišťovat, jak má být orientován a v jakém pořadí jsou stránky.

2. **Věnujte čas korekturám.**

1. Své **dílo si pořádně přečtěte**, před závěrečným tiskem **opravte všechny chyby a překlapy**, i/y, s/z, čárky v souvětích a podobně. Rovněž mezery na správném místě, správné členění do odstavců a interpunkce, zejména u přímé řeči, hrají při hodnocení svou roli. Zkušení účastníci to vědí, ale začátečníci často nedocení, že i toto je vizitkou autora, a mnohdy svou nedbalostí způsobí, že jejich práce je v konečném pořadí zařazena o hezkých pár příček níže.

2. Užitečnou pomůckou při opravě chyb se může stát internetová jazyková příručka <http://p.rirucka.ujc.cas.cz/>

3. **Jednotlivé stránky číslovte.**

1. Nastavte tisk tak, aby se stránky číslovaly, vhodné je dát automatické číslování stránek například do zápatí.

2. **Snazte se, aby ani po desátém čtení se příspěvek porotci nerozpadl a**

neodpadávaly z něj listy.

1. Administrátor se sice bude snažit o technickou kontrolu a potřebné úpravy, ale přijde-li mu během posledních tří dnů před uzávěrkou padesát zásilek, nebude schopen to časově zvládnout.

2. Jak již bylo uvedeno výše, nemáte-li vhodné technické prostředky, práce raději nesešivejte, jen oddělte deskami, přehnutým papírem... Daleko jednodušší je udělat zbrusu novou vazbu než opravovat nekvalitní

Co vás možná ještě bude zajímat:

1. *Kdo se může soutěže zúčastnit?*

1. Každý jedinec či kolektiv autorů schopný vyprodukovat literární dílo požadovaného žánru a rozsahu v českém nebo slovenském jazyce, bez ohledu na věk, pohlaví, národnost, státní občanství, místo bydliště či galaktickou příslušnost. Do Ceny Karla Čapka se tedy může přihlásit Čech, Slovák, Hotentot, Cimmeřan či Klingon, důležitá je jen literární kvalita a jazyk soutěžního příspěvku.

2. *Jak probíhá hodnocení soutěže?*

1. Každý porotce za hodnocenou kategorii vyplní tzv. pyramidu. Ta má šest řádků. Na první místo lze umístit nejvýše jednu práci, na druhé místo nejvýše dvě, až na šesté místo nejvýše šest prací. Do pyramidy se tedy vejde maximálně 21 prací, ale ne všechny pozice musejí být zaplněny.

2. Práce na prvním řádku získává 60 bodů, na druhém 30, na třetím 20, čtvrtém 15, pátém 12 a šestém 10 bodů.

3. Výsledné pořadí se pak určí podle prostého součtu bodů, příspěvek, který získal v dané kategorii nejvíce bodů, vyhrává.

4. Každá kategorie je hodnocena nezávisle. Někteří porotci hodnotí všechny čtyři, někteříá třeba jen jednu.

5. *Kdo dostává cenu Mlok a kdo cenu Pulec a Skokan?*

1. Porotci současně s vyplněnou pyramidou uvádějí i to, zda v příslušné kategorii udělit Mloka, a pokud ano, kterým konkrétním pracem. Mlok je udělen v kategorii, v níž vítězná práce přisoudilo Mloka nejvyšší procento z porotců tuto kategorii hodnotících.

2. Jsou zde výjimky, pokud by vítězná práce přidělil Mloka nadpoloviční počet porotců ve více kategoriích, bude uděleno více Mloků. Pokud by naopak vítězná práce ani v jedné kategorii nezískala aspoň čtvrtinu hlasů pro Mloka, nemusí být Mlok udělen vůbec.

3. Vítězové ostatních, „nemlokových“, kategorií získávají Pulce, opět s výjimkou případu, že

by se nadpoloviční většina porotců shodla, že první místo v této kategorii nebude uděleno vůbec.

4. Cenu Skokan zeskává nejlépe umístěný nováček v soutěži (přes všechny kategorie). Nedochozí ale ke kumulaci cen, pokud by nějaký nováček ve své kategorii zvítězil a dostal Mloka nebo Pulce, cena Skokan se neuděluje.

5. **Proč se ve sborníku Mlok obvykle nepublikují práce pod pseudonymem?**

1. Doby, kdy vydání práce autora s česky znějícím jménem znamenalo nakladatelskou sebevraždu, naštěstí už minuly, jak vám milerádi dosvědčí například Frank N. Skipper, George P. Walker, Richard D. Evans, Jeremy Shackleton, Thorleif Larssen. Dosvědčila by jistě i bohužel již zesnulá Joanna Raily. Dnes naopak česká a slovenská jména „táhnou“, protože většinou zaručují způsob psaní blízký našemu čtenáři.

2. Obáváte-li přílišné publicity, nemístného zájmu zaměstnavatele nebo finančního úřadu, politické persekuce, stydíte-li se za své jméno, máte-li již zavedené jméno, pod nímž jste publikovali třeba za svobodna, či máte-li jiný důvod k ukrývání své pravé totožnosti, číňte tak aspoň způsobem jako Anna Šochová. Nicméně do formuláře kromě pseudonymu uvádějte i své skutečné občanské jméno, podle pseudonymu vás pošťák obvykle nenajde a Interkom s výsledky se vrátí jako nedoručitelný.

3. Nevyhýbáme se zveřejnění fandomové přezdívky nebo internetového nicku (zajména v Kočasu, kde jsou zveřejňovány i medailonky autorů), ale vždy by to měl být jen doplněk k normálnímu jménu.

4. **Proč je z nominovaných prací publikována jen jedna novela?**

1. CKČ je soutěž především povídková. Nominované práce jsou otištěny ve sborníku Mlok a ten má jen omezený rozsah. I proto byl před lety stanovena maximální možná délka příspěvku do kategorie Román a sama kategorie přejmenována na Novela. Víc než jedna se do Mloka prostě nevejde. V kategorii Novela rovněž bývá méně než poloviční počet příspěvků ve srovnání s ostatními kategoriemi, navíc mnohdy rozkolísané kvality. Zatímco jeden rok se sejdou práce kvalitní, takže je v této kategorii udělena cena Mlok, jindy porotci apelují, aby v této kategorii první místo (a Mlok ani Pulec) nebylo uděleno. Vyskytne-li se mezi novelami práce, která mě osloví, může se dostat do Kočasu. A nebo zaujmout nějakého nakladatele či redaktora z řad porotců.

2. **Co je to Kočas?**

1. Kočas je původně mimořádné číslo KOlejního ČAsopisu, které se zrodilo spolu s CKČ a Parconem v dobách totality, kdy vydat si svévolně jen tak nějakou publikaci plnou podezřelých povídek bez požehnání komunistických pohlavárů byla věc nemyslitelná, Parcon se musel pořádat pod hlavičkou SSM coby „setkání přátel vědeckofantastické literatury“ a počítačová sazba se vyskytovala nanejvýš jako hyperfantastický prvek soutěžních příspěvků. Aby se to v dobách cyklostylu a mechanických psacích strojů stihlo, vybírala úzká skupinka organizátorů povídky k otištění ještě dříve, než skončilo oficiální hodnocení soutěže. Tudíž zveřejněné povídky se nemusely shodovat s těmi oceněnými. Mlok jako sborník vítězných povídek z CKČ se zrodil až o hezkých pár let později a Kočas pak občas vycházel jako sborník povídek (ať už z

CKČ nebo mimo ni), vydaná u příležitosti Parconu.

2. Když jsem se stala administrátorem CKČ, přišla mi věčná škoda, aby množství kvalitních příspěvků, které se pro omezený rozsah do Mloka nedostanou, jen zapadalo prachem, a tak se uskutečnila myšlenka obnovit tradici. Zatímco do skladby Mloka nemůžu tak říkajíc kecat, protože ve funkci administrátora soutěže znám jako jediná jména všech autorů, takže nemám právo ani na jediný porotcovský hlas, do Kočasu vybírám povídky podle svého vkusu. Nežrídka se jedná o příspěvky, které bych já sama ohodnotila na první nebo druhé místo, porotci však rozhodli jinak. Kočas je pro mě srdeční záležitost, kterou si sama financuju, ale bohužel v poslední době zápasím stále více s očima i s časem, takže výběr povídek do něj dělám s až ročním zpožděním.

3. *Co je to tisková normostrana?*

1. Tento bod je v souvislosti s přechodem na zařazování do kategorií podle počtu znaků poněkud irelevantní, nicméně pro někoho možná stále zajímavý

2. Je to historický formát, jehož skutečný význam znají už jen pamětníci, a pochází z dob, kdy se rukopisy odevzdávaly psané na psacím stroji, na němž se nastavilo řádkování 2 a zarážka konce řádku na 60 znacích. Tisková normostrana je tedy definována jako stránka o 30 řádcích s **nejvýše** 60 znaky na řádku. Nejvýše šedesáti znaky - to znamená, že řádek nemusí být zaplněn.

3. Historická tisková normostrana tudíž rozhodně není $30 \times 60 = 1800$ znaků, i když někteří organizátoři soutěží a nakladatelé (zejména ti mladší, kteří nezažili éru psacích strojů) s tímto koeficientem počítají, protože konstantní přepočtení z počtu znaků v počítačové době je pro ně nejjednodušší, a uplatňuje se často i u honorářů, například za překlady.

4. Třicetirádkový dialog skládající se z velmi krátkých přímých řečí prakticky bez uvozovacích vět může obsahovat třeba jen 600 znaků, zatímco obsírný třicetirádkový popisný odstavec jich bude mít téměř 1800. Obojí ale je jedna tisková normostrana.

5. Počet tiskových normostran můžete přibližně zjistit tak, že počet znaků vydělíte 1620, je to ale jen empirická konstanta zprůměrovaná na základě delších textů (tento odhad může silně zkreslit časté používání nadpisů a prázdných řádků, pro CKČ se mi osvědčil spíše odhad 1 NS je cca 1500 znaků). Přesný počet tiskových normostran zjistíte tak, že si ve svém textovém editoru vytvoříte šablonu v neproporcionálním písmu (Courier), s 30 řádky na stránce a délce řádků 60 znaků a do ní „nalijete“ čistý text své práce. (Nezapomeňte na odmazání zbytečných mezer na koncích odstavců a prázdných řádků.) Takto formátovaný text se ale dost špatně čte, proto nedoporučuji ho pro obesílání soutěží používat. Někteří organizátoři požadují text v normostranách, v takovém případě je ale lepší použít proporcionální písmo a úpravou velikosti fontu, řádkování, případně okrajů na stránce dosáhnout stejného počtu stran jako u formátu normostrany.